

Веднага почнали единъ слѣдъ други да слизатъ, а турци ги пречаквали, обирали и на сѫщото мѣсто убивали. Пейо Демирчевъ сполучилъ да избѣгне отъ другата страна на кѫшата, крилъ се два дни по таванитѣ и въ зори се промежкалъ за Казанлжкъ.

Кѫшата на Унджи Генча била двоетажна съ 8 стаи, изба, ракаждийница, двѣ конюшни, широкъ дворъ и добре обграденъ. Въ ч. около два цѣлото здание се испѣнило съ мѫже, жени, дѣца граждани и селяни. Слѣдъ малко врѣме, турци нападнали, счупили вратите, нахлули въ двора и почнали да убиватъ на редъ и мѫже, и жени, и дѣца, даже и пеленачета. Избили почти всички, обрали ги, обрали и кѫшата, а послѣ я запалили. Тукъ баба Дафина Андонова неволно била зрителка на много вѣща. . . . При това, тукъ падналъ убигъ мѫжътъ ѝ Андонъ, братъ ѝ Петър Славовъ, Недѣлковитѣ четирма синове: Коле, Кхнѣ, Иванчо и Михаилъ, Марийка Михайлова и двѣтѣ ѝ дѣца годиначета — близнаци. Въ завръщанието си слѣдъ освобождението, изъ пепелищата на тъзи кѫща изровили до 250 глави и десетина коля кости, които закопали въ двѣ гробници въ Наленишкитѣ гробища.

Въ кѫшата на Петър Ивановъ се скрили около 30 д. граждани, а като нападнали турци, Петрови баша Иванъ побѣгналъ презъ керемидитѣ, нѣ турци го съзрели и убили. Послѣ испразнили пушките си и върху другите, които до единъ умъртвили, само Господинъ Колчевъ ималъ нещастието да остане за да оплаква днитѣ на живота си. Той е ударенъ съ коршумъ подъ ухото и коршума излезналъ презъ гушата. Слѣдъ това цѣли 4 дни се крилъ по дупки и нуждници. Болката била ужасна та не му дохоядало на умъ нико за хлѣбъ нико за вода, па небилъ и въ състояние да яде и пие. Лекаполека отишель въ Казанлжкъ, послѣ го цѣрили въ Габровската болница, нѣ дупката на гушата немогли да исцѣратъ, тѣй щото като пие вода, тя излиза презъ дупката и гласътъ му никакъ не се чува когато говори.

Дона Г. Кавалджиева като слушала отъ домътъ си писъкъ, врати разбиванье, грѣмежи по съсѣдчицѣ кѫща и нѣбило възможно да избѣгне нѣкъдѣ, тя рѣшила да се скрие въ избата. Нѣ ако вземе дѣтенцето си, то ще почне да плаче и ще я издаде, а пѣкъ да го остави, мило ѝ. Нѣколко минути помислила и най-послѣ влезла въ стапта, цѣлунала дѣтенцето, заплакала